

BAKAN YANAĞIMDAN NEDEN MAKAS ALDI?

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Salı, 25 Ekim 2016 07:13 -

Yıllar önceydi. Kızılay'da Karamürsel önündeki otobüs durağından indiğimde aynı durakta inen orta yaş üstü bir kadının bazı geçlerle konuşmasına kulak misafiri oldum. Gençlerden birisi kadından özür diliyordu. O ise "Üzülme canım, diyordu. Genç bunlar. Benim de aynı yaşlarda evladım var. Onun yerine koyuyorum." Merak ettim. "Hayrola ne oldu?" diye sordum. Gençlerden biri kadının üstündeki kürkü görünce: "Kürkü hayvanlar giyer!" diyerek hakarete bulunmuş. Bu anne, kendisine bunu söyleyen gence "Terbiyesiz! Annendir hayvan!" demiyor, onu evladı yerine koyuyordu, kendi oğlunun da böyle hatalar yapabileceğini düşünerek nerdeyse onun başını okşayacaktı.

Bu annenin eğitici hoşgörüsünü hiç unutmadım.

*

Çalıştığım okulda orta üçüncü sınıf öğrencilerinden bazıları disipline verilmiş, tam da sınav zamanı okuldan birkaç gün uzaklaştırma cezası almıştı. Başmuavin, bunlardan birini de fena halde dövmüştü!

Bu gençlerin suçu, öğretmen kürsüsünün altına bir ayna koyarak bayan öğretmenlerin kürsüde otururken bacaklarını seyretmeye girişmeleriydi. Bunun farkına varan bir bayan öğretmen idareye şikâyetinde bulunmuştu.

O akşam ders çıkışında evlerimize dönerken yolumuzun aynı olduğu yaşlıca bir bayan öğretmen dedi ki:

"Okul idaresi çok ayıp etmiş. Bu yaştaki çocukların gelişiminden habersiz. Onların evladı yok mu? Onlara böyle mi davranmak gerekir? Babaca bir tavırla hataları anlatılsa olmaz mıydı?" Nitekim müdür yardımcısının eşek sudan gelinceye kadar dövdüğü Vedat'la ben de uzun uzun konuşmuş, sınıfta yaptıklarının hatalı olduğunu anlatmıştım. Pişman olduğunu söylemişti. Onu şikâyet eden bayan öğretmenin herhalde yetişkin erkek evladı yoktu... O çocukları çağırırsa, bir anne gibi konuşsa "Ulan keratalar, biliyorum kanınız kaynıyor ama ben sizin ablanız veya anneniz sayılıyım. Hem de öğretmeninizim. Ayıpladım sizi!" dese bu çocuklar utanarak pişmanlık duyacaklardı.

Bu olayı da hiç unutmadım.

*

1969 yılıydı. Gazi Eğitim Enstitüsünde Öğrenci Derneği başkanıydım. Ben düzenden, düzen da benden şikâyetçiydi. Ele avuca sığmadığımız tahmin edilebilir. Hangi nedenle olduğunu şimdi hatırlayamıyorum, Bir şikâyetimiz için bakanla görüşmeye gitmiş olmalıydık. Makam odasının kapısından çıkarken bakan Orhan Oğuz gülümseyerek benim yanağımdan bir makas aldı!

Bunu niçin yaptığını bugün de bilmiyorum. Gerçi 1969-1971 yılları arasında Bakanlık yapan, 12 Mart askeri darbesi ile görevi sona eren bu bakan zamanında okuldan atıldım. Bunu unutmadım, aynı zamanda bakanın benim yanağımdan makas almasını da!

Bunu niçin yapmış olabilirdi? Tahminim şudur: O meslekten gelen bir bakandı. Sorbon'da doktora yapmış, Anadolu Üniversitesinin temeli olan Eskişehir İTİA'ni kurmuş, yüzlerce, belki binlerce gencin hocalığını yapmıştı. O dönemde eğitim yöneticileri ve akademisyenler arasında "Gençlik, kanın kaynadığı bir çağdır. Onları dinleyelim, ne istediklerini anlayalım." Gibi bir görüş yaygındı. Nitekim Gazi Eğitimde 1968'de öğretmenlerimizden kurulu bir ekip bizi bölüm bölüm toplayarak şikâyetlerimizi ve isteklerimizi saptamıştı. Olabilir ki bakan böyle düşünenlerdendi. Beni belki de öğrencileri veya evlatları yerine koyuyordu. Demirel'le anlaşamamış, nedeni belki de dünya görüşlerindeki farklılıktı. Nitekim daha sonraki yıllarda RTÜK başkanlığı ve rektörlük gibi görevlerde de bulunacaktı.

Eskişehirli Orhan Oğuz, 1923 doğumluymuş. Şimdi 93. yaşını sürüyor demektir. Kendisine sağlıklı bir ömür dilerken, gençlere gençlik psikolojini anlamaya çalışarak ve onları kendi

BAKAN YANAĞIMDAN NEDEN MAKAS ALDI?

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Salı, 25 Ekim 2016 07:13 -

evlatlarımız yerine koyarak davranmamızı tavsiye ederim. Bakınız ben 48 yıl önce, hem de temsil ettiği iktidara karşı olmuş bir genç olarak bakanın sıcak jestini unutmamışım... (23 Ekim 2016)